

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er jo også interessant at høre fru Charlotte Antonsens holdning her. Nu skal man så have den endnu en gang. Vi har hørt et par gange før, at man ikke behøver at lave om på lovgivningen, fordi den jo også gælder for lærerne, og når den gælder for lærerne, jamen så er den hellige grav jo nok vel forvaret.

Men sagen er jo, at hvis man ser på lærerne, er det sådan, at loven gælder for hver enkelt lærer som person. Det er ikke sådan, at hvis man har 10 lærere, der bruger samme lokale, så skal de alle 10 være enige; bare én af dem synes, at det her ikke er godt nok, så har vedkommende mulighed for at bruge den pågældende lovgivning og tilkalde Arbejdstilsynet. Men hvis det er en situation, hvor der ikke blot er en lærer, men en lærer og 28 elever, er det den ene lærer, der har kompetencen, og det har de 28 elever ikke, selv om de sidder forskellige steder i lokalet, selv om de oplever deres miljø forskelligt fra læreren, de har ikke muligheden for at tilkalde Arbejdstilsynet eller få gjort noget ved deres situation.

Så fru Charlotte Antonsens bemærkning, som vi hørte nogle gange: Nå ja, men der er nok ikke noget problem; når læreren ikke klager, er det hele nok i orden – den går ikke.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Først til fru Anne Baastrup: Jeg synes, det er et udmærket forsøg, de laver i Roskilde. Jeg opfatter det som led i et oplysende arbejde, og jeg synes bestemt, det var en god idé også at lave sådanne forsøg andre steder. Det er sådan en praktisk måde at få eleverne til at vurdere: Hvad drejer det her sig om? Og så tror jeg såmænd også, at uanset om der er regler og lovgivning eller ej, så bliver eleverne mere opmærksomme på arbejdsmiljøproblemerne.

Til hr. Bruno Jerup: Det er klart, at lærerne oplever f.eks. et dårligt indeklima forskelligt, men hr. Bruno Jerup glemmer én ting, og det er, at der jo altså kommer forskellige lærere i de samme lokaler, så det er jo ikke sådan, at der kun sidder én lærer og så en flok studerende, som kan sidde og have ondt i hovedet. Der kommer jo faktisk nogle flere; det er jo ikke sådan nogle lukkede områder. Derfor mener jeg, at de problemer, der kan være med indeklima og den slags, kan blive løst ved, at arbejdsmiljøloven gælder for lærerne.

Men derudover har vi jo altså også en stribe andre myndigheder, der går ind på området. Det har jo allerede været diskuteret tidligere i debatten, så jeg føler ikke, der er noget stort behov for at ændre på dette område.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg synes, det er interessant nu at høre, hvordan udlægningen kommer fra Venstres ordfører – Venstre, som jo ellers normalt plejer at gøre meget ud af, at den enkelte skal tage ansvaret for sit eget liv og også prøve på at gøre noget ved det og ikke sådan ligesom tro, at det er andre, man skal forlade sig på løser det hele.

Men når det drejer sig om arbejdsmiljø for de 28 elever, så forlader man sig på, at der nok skal være en af de andre lærere, der kommer ind i lokalet, som enten er tilfreds eller har det samme problem som en af de 28 andre elever måtte have.

Det lyder ret mystisk, men det er åbenbart Venstres forestilling, at når det lige drejer sig om det her område, når det drejer sig om børn og unge, så drejer det sig altså ikke om, at de kan få lov til at have nogen demokratisk selvbestemmelse og magt og kontrol over eget liv. Så skal det overlades til lærerne.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Der er i og for sig ikke nogen grund til at kommentere det særlig meget. Hr. Bruno Jerup har ikke fattet et klap af Venstres program.

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg vil godt starte med at slå én ting fast: Vi er i Det Konservative Folkeparti lige så interesserede i at skabe et godt og optimalt arbejdsmiljø for de studerende, som SF er. Men vi har en noget anderledes holdning til, hvordan det kan gøres.

Vi kan henvise til arbejdsmarkedet, hvor vi i Det Konservative Folkeparti foretrækker, at det er arbejdsmarkedets parter, der finder frem til en god løsning, snarere end at man fra staten dikterer en bestemt tilstand. Alligevel har vi en arbejdsmarkedslov, som har fastsat en række krav, som man ikke uden videre kan overføre til uddannelsesområdet. Det er jo ikke det samme at gå i skole som at gå på arbejde, ikke mindst fordi skolerne jo er offentlige institutioner og vi derfor naturligvis skal kunne stå inde for de forhold, som de studerende møder.